

kunde flyttes baade af Vand og af Vind, nu ere de bevoksede med Marehalm og Lyng over det hele. Ved Oversvømmelser den Gang gik Havet ind mod det, vi kalde en Havrending. En saadan kan komme med kortere eller længere Mellemrum. Vi kende jo noget lignende her ovre ved Østersøen fra 1872; hvor der ligeledes kom en Havrending, som forårsagede store Ødelæggelser nede paa vore sydlige Øer, Lolland, Falster og andre. Den omtalte Havrending brød ind over Klitterne paa 6 forskellige Steder, et Sted saa vidt mig bekendt paa en Længde af over 1 Mil. Det er jo noget helt andet, naar den kan komme til at bryde saaledes ind, men nu er der dog slet ingen Sandsynlighed for, at der egentlig er Fare for Havet i den Retning, i alt Fald under nogenlunde normale Forhold. Der er jo Storme hvert Aar med større eller mindre Styrke, det kende vi, men fra de sidste Aar have vi et Eksempel netop paa dette Omraade, nede fra Sønder-Nissum, hvor Forholdene ikke ere de samme, men hvor Havets Forhold ere de samme. Der have de netop i mange Aar arbejdet for at faa og fik en Gennemskæring, og jeg har ikke hørt, at nogen har fortrudt det, og naar Havet ikke kan gøre Skade dernede ved Nissum-Fjord, som er mindre og ikke kan tage saa store Vandmængder som den langt større Ringkøbing Fjord, naar det stormer og blæser af Vest, tror jeg ikke, man behøver at nære nogen Frygt, selvom Ringkøbing Fjord faar det foreslaaede Udløb. Den vil jo kunne tage en hel Del Vand, uden at der behøver at komme Oversvømmelse; det kan enhver sige sig selv.

Om de mange Tal, som det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen) brugte, bestyrke egentlig kun den Optattelse, at der ikke er nogen Fare for Oversvømmelse. Thi i Virkeligheden konstaterede det ærede Medlem jo, at Forskellen paa Vandstanden i Fjorden var ganske ubetydelig. Saa sagde ganske vist det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), at naar Havet samtidig kom ind, som det kom, med 5—6—8 Fods Højde, kunde det blive galt. Men under normale Forhold, siger Vandbygningsdirektøren, — og det er ogsaa det, der staa i den Betænkning, som det ærede Medlem henholdt sig til, — at havde Udløbet den Gang været, som vi nu ønske, at det skal være ved Skodbjerg, vilde Vandet kun været steget 1½ Fod, og det er ikke meget.

En Ting ere de 2 ærede Medlemmer uenige om, og det er, naar vi komme til at tale om de sagkyndige. Det ærede

Medlem for Varde holder saa uhyre paa sin Sagkyndighed og mener at have de sagkyndige paa sin Side. Men det ærede Medlem for Thisted siger, at de sagkyndige ere højst uenige. Det ærede Medlem for Varde henholder sig til Kommissionen af 1897, men det er ikke saa underligt, at den Kommission kom til det Resultat; thi det var jo ikke dens Opgave at finde en Vestkysthavn eller en Plads til Fordel og Beskyttelse for Fiskerne, det fremgaar klart af dens Betænkning, at man netop vil uden om det og se at finde en Havn paa Østkysten. Det resulterede jo ogsaa dens Betænkning i, men om Vestkystfiskerne vare glade derfor, er jo noget andet. Det ærede Medlem for Varde naaede den Gang, hvad han vilde og fremdeles gerne vil, nemlig at skubbe Ringkøbing Fjord ud.

Der er ogsaa talt om det store Beløb, der skjuler sig bagved Ministerens Forslag, de 3.665.000 Kr. Det lyder noget underligt, naar det ærede Medlem for Varde bruger disse store Tal, samtidig med at han forleden Aften talte om en Bevilling paa 50.000 Kr. til Sideklædning og Sikring for en Baadehavn ved Nymindégab. Man skal altsaa bruge 3½ Mill. til at sikre ved Skodbjerg, men kun 50.000 Kr. ved Nymindégab. Det Regnestykke forstaaer jeg ærlig talt ikke.

Nu tales der saa meget om, hvilke Ulykker der kunde afstedkommes, men det var ogsaa godt, om man talte en Smule om de Muligheder, der vilde fremkomme ved en Forbedring af Forholdene der. Jeg har omtalt det, og det staa ogsaa udtrykt i de 2 Adresser fra Landbrugerne og Fiskerne derovre. Der vil indvindes Tusender af Td. Land Eng og et betydeligt Rørskær foruden en Forbedring af de Enge, der ere. Det er dog ikke ubetydelige Summer, der der staa paa Spil, foruden det, at baade Fjord- og Havfiskerne utvivlsomt ville vinde derved.

Det ærede Medlem for Varde talte ogsaa vidt og bredt om Fiskeriet og om, at man brugte Fisk til Gødning. Ja, det gør man maaske dernede ved Nymindégab. Man har jo der let ved at tage Fiskene, inden de gaa ind i Fjorden, thi som det ærede Medlem ganske rigtigt sagde, disse Træk-Fisk staa i Brakvandet og ville ikke gaa ind saadan lige straks i det ferske Vand, det er, ligesom de ville prøve sig til Rette; de staa saa i længere Tid for at vænne sig til det ferske Vand, og saa først gaa de op. I den Tid er det, der fiskes ved Nymindégab, og maaske der fiskes saa mange Sild, at man kan bruge